

Surfdude Hamlet verkast naar de VS

→ HAN OLDIGS, MATTIAS VAN DE VIJVER EN ALI-BEN HORSTING. MARK DAVID

Van SANDER JANSSENS

Shakespeares Hamlet lijkt op het eerste oog niet bepaald het ultieme gezinsuitje: tussen opdoemende geesten, rondlolende grafdelvers en een moordzuchtige oom verliest de jonge kroonprins van Denemarken zijn grip op de realiteit. Of doet hij maar alsof?

Ja, deze editie van de jaarlijkse familievoorstelling van Theater Rotterdam is zeker duisterder dan eerder werk als Lang en gelukkig (2007), Snorro (2009) of De gelaarsde poes (2015). Maar regisseur Pieter Kramer en toneelschrijver Don Duyns verstaan hun vak en pakken wederom uit met bakken vol goede tekstuele en visuele grappen.

Hamlet, de familievoorstelling wordt zeker niet te serieus, maar de ernstige ondertoon maakt het interessanter en uitdagender jeugdtheater dan hun feestelijke voorgangers.

Duyns hertaalde de tekst naar een stuk vol hedendaagse referenties (talentenjachten, #MeToo, genderfluiditeit) en (quasi)hip taalgebruik ('hang loose'), bedacht twee skeletten die de boel levendig aan elkaar praten, maar behield in grote lijnen Shakespeares plot, zonder moeilijk te doen over de berg doden aan het eind. Alex Klaasen schreef er een handjevol liedteksten bij op muziek van Queen.

Hamlet is in deze bewerking een puberende surfdude die de Deense golven inruilt voor een tussenjaar in de States. Mattias Van de Vijver geeft hem een herkenbare nukkigheid.

Zijn vriendin Ophelia wordt mooi gespeeld door Sofie Porro, die met 'Storm in mijn hoofd' ('The Show Must Go On') een prachtig finalenummer op de woeste golven heeft. Een mooie, veelzeggende ingreep is ook dat Ophelia in deze versie niet wanhopig en verward verdrinkt in een ondiepe beek, maar sterft terwijl ze vastberaden en standvastiger dan ooit voor de liefde kiest.

Adembenemend decor

Die ontluikende liefde, die nooit tot bloei zal komen, is een mooie ingetogen lijn in het uitbundige pretpakket dat deze voorstelling ook is. Dick van den Toorn is lekker walgelijk als Hamlets oom Claudius, die een hekel heeft aan zijn neef, en bijna evenveel aan het publiek in de zaal. Met trumpiaans plezier schaft hij bij zijn aantreden direct het sociale zorgstelsel Hamletcare af, en scandeert hij slogans als 'Denemarken first!' Thomas Dudkiewicz en Wart Kamps spelen het duo Rozenkrans en Goudenster met fijn schmierende slapstick.

Een van de hoogtepunten is de scène waarin de toneelspelers van Toneelgroep Kopenhagen (gesubsidieerd door het Fonds Podiumkunsten) in opdracht van Hamlet de moord op de koning naspelen om Claudius te ontmaskeren - alles op de melodie van Bohemian Rhapsody. Vaart, humor, muzikaliteit en intrige komen hier op slimme wijze bij elkaar.

Niek Kortekaas ontwierp de bordkartonnen decorstukken en beschilderde toneeldoeken, die met grote katrolsystemen op en neer worden gehesen. Het toneelbeeld van de zee, met draaiende golven en een bewegend achterdoek, is adembenemend - even eenvoudig als inventief.

Met deze Hamlet-bewerking laten Kramer en Duyns zien dat hun succesvolle jaarlijkse pantovoorstellingen geen routineus formulewerk is geworden, maar dat ze nog altijd vernieuwing en risico opzoeken. Tegelijk is het een herkenbaar feestje vol haastverkleedingen, stiekeme seksgrappen, travestie en uitbundig spel.

Dan is uiteindelijk de vraag: erbij zijn of niet erbij zijn? Dat eerste, zonder twijfel.
